

θά συμφοραθή με την παράκλησή μου αυτή. Όλα μεταξύ μας πρέπει να τελειώσουν και να ξεχασθούν. Λατρέψω τον άνδρα μου, σάς δωρίζω...

Σταμάτησε στη μέση της φράσεως. Κατάλαβε ότι δεν μπορούσε να την αποτελειώσει.

—Όχι, αφού άρχισα σε γέμιτο τόνο, δεν είνε δυνατόν να τού πω ότι δεν τον έχω. Λίγες γραμμές παραπάνω του γράφω ότι τον θεωρώ κενό. Είνε λοιπόν καλύτερα να τελειώσω με τη φράση : «Λατρεύω τον άνδρα μου » Καλά, πώς να γράφω όμως «Λατρεύω τον άνδρα μου», την επομένη της ημέρας, που με είχε δυο ολοκληρωτές φορές στην άγκυλά του ; Θα γελήσει, και με τό δικαίω του... "Επειτα, σε τι μπορού να τον κατηγορήσω ; Το κάτω-κάτω έκανε ό,τι θα έκανε κάθε άνδρας όταν μια κυρία, με την πρόφαση να διή την συλλογή του, ξεχνάει τόσο πολύ, ώστε να ηγαίνει στο σπίτι του. Θα έπρεπε να ξέρω ότι δεν μπορούσε να μείνη άπαθής, σαν φρέσκαζ Μοσκόβιου... "Ω ! θα έπρεπε ν' αντίσταθώ, να υπερασπισθώ τον έαυτό μου. Πώς έγινε στο σημείο αυτό, ούτε έχω δεν μπορώ να καταλάβω. Φταίει όμως λίγο και ο Ζάν. Γιατί κι' αφήνει άδοκιμαχία τόσον γαρό... Θα ήταν καλύτερα αν φρόνιμα, για να δικαιολογήσω τον έαυτό μου, ένα μέρος του λάθους στον καλό μου σύζυγο. "Ο κακίονος ! Έκει που είνε με συλλογίζεται κι' έχει άποψη έπιποσόνή με μένα. Θα τον άναγνώ τρελλά, όταν θα ξανάθω...

Έσχισε την έπιστολή που είχε γράψει πριν ν' άρχισω μια άλλη :

«Κυρία ! Σας έκωριζώ να σβύσατε από την μνήμη σας την σημερινή μέρα, όπως κι' εγώ την έχω σβύσει. "Οτι μεσολάβησε με ταύ άνω πρέπει να τελειώσει και να λησμονηθή. Μ' αυτό τον όρο θα πάω θυσομαί με ένα σύστημα ντροπής και λύπης, χωρίς όμως μίσος και χωρίς περιφρόνηση».

—Τώρα το πέτυχα ! είπε ή Ζακελίνα, όταν τελείωσε. Ένα γράμμα διαλόγου και άξιοπρεπές. Έτσι δεν προσβάλλω και τον δυστυχισμένο μαρζοσιό, που δεν φταίει για όσα συνέβησαν περισσότερο από μένα. Πρέπει όμως να στείλω τώρα το γράμμα ; Έτσι κι' άλλωθί, μετά τις δέκα δεν γίνεται διανομή... "Η Μπέτυ θα δει την διεύθυνση και θα κοινοποιήσει... Προτιμώτερο να το ταχυδρομήσω μόνη μου αφού το πρωί, τώρα το καλύτερο που έχω να κάνω είνε να πλατύνω...

Επί δικό όρος κοιμήθηκε μονοζώνιατη ή Ζακελίνα και δεν έύπνησε παρά μόνο όταν το πρωί στις 9 πηξε στο δωμάτιό της ή Μπέτυ για να την ξυπνήση.

—Τι τρέχει ;

—Ένα θαμνισό μπουζέτο για την κυρία.

—Αυτοκόδια... είπε γεμάτη χαρά ή Ζακελίνα. Ναι, ξέρω... "Ανοίξε το πακέτό μου και γράψε μου τα άνθη...

—"Η Μπέτυ έφερε σε λίγο ένα μπουζέτο με όμοια κόκκινα και άσπρα τριαντάφυλλα και βγήκε απ' το δωμάτιο.

—Τι είνε αυτό εκ μέρους του ; σκέφτηκε ή Ζακελίνα. Να μου στείλει πρωί-πρωί άνθη... Κι' εγώ, που τού έχω γράψει με τόσο σκληρότητα !..

Πήδησε το μικρό γράμμάκι, άνοίξε το γράμμα και τό διάβασε άκόχη μιά φορά.

—Είνε αδύνατο να το ταχυδρομήσω, είπε, ύστερα από τά τριαντάφυλλα που μου έστειλε...

Κάθισε κατόπι μπρος στο κομμά της γραμείο κι' έγραψε τά έξής : «Άλλες έγχορσίδι. Είναι πολύ λυπημένη. Θέλω να ξεχάσω τα ύβρεσιά, άλλα δεν μπορώ. Είναι άξιολύπητη. Σας περιμένο για τό σοσί.

Ζακελίνας

MARCEL PREVOST

ΑΝΕΚΔΟΤΑΚΙΑ

ΤΟ ΠΑΘΗΜΑ ΤΟΥ ΤΣΑΡΟΥ

Κάποτε ο Τσάρος Νικόλαος Α' προσκάλεσε στ' ανάκτορό του τον Λιστ να παίξη μερικά από τά έργα του.

Άξαφνα όμως ο Τσάρος άνοιξε φλυαρούνέντα κι' έβεν αλλικό του, πλάγμα που τό άντελήθη ή μοισσαγρός κι' έπαρε να παίξει.

«Ο Τσάρος τότε έστειλε έναν απ' τούς έπισπιστάς του να ρωτήσει τί συμβαίνει.

—Όταν ο αυτοκράτορας μιλάει, απάντησε ο Λιστ, όλοι πρέπει να σιωπούν.

«Ο Τσάρος κατάλαβε τον λεπτό αυτόν ύπαινισμό του κωλύτγνου και τό...βούλωσε !

ΤΑ ΕΚΤΑΚΤΑ

ΒΛΑΠΤΕΙ ΤΟ ΚΑΠΝΙΣΜΑ ;

[Τι λέγει ή έπιστήμη και τι λέγει ή πειρα]

Ένα από τά ζητήματα, που άπασχολούν περισσότερο την Ίατρική, είνε αν βλάπτει τό κάπνισμα.

Το ταίγρο είνε έπιβλαβές στην καρδιά, στα νεύρα, στη νύμφη ; Πόσα ταίγροα μπορεί να καπνίσει κανείς, χωρίς φόβο και κίνδυνο να πάθη ή ύγεια του ;

Και σ' αυτό, όπως σ' όλα τά ιατρικά προβλήματα—σύμφωνα με τό αξίωμα δεν υπάρχουν άρρώστειες, αλλά άρρώστοι—για ν' άπαντήσει κανείς πρέπει να λάβη απ' ύψει του την χρύσι, την ύγεια κ.λ. κ. είνε ού άποιος καπνίζει. «Όλοι μας ξέρουμε ανθρώπους, που είνε μανιώδεις καπνιστάι και που έγινεσαν σε μεγάλη ήλικία και έχουν έξαιρετική σωματική και πνευματική ύγεια. Και σ' άλλους πάλιν ή βλάβες που έπιφέρει τό κάπνισμα είνε καταρρέει όχι σ' ένα γιανρό μόνο, άλλα στον καβένα.

Πιστεύεται γενικά πως τό ταίγρο πειράζει στην καρδιά. Την ίδια αυτή την έπέβαλον στον κόσμο μεγάλες ιατρικές διασημότητες τού παρελθόντος αιώνας. «Όσοι πάσαν από βλάβες της όσφης ή από φλεγμονές τού στήθους, διατάσσοντα από τούς γιαντρούς να μη βάζουν ταίγροα στο στόμα τους, αν θέλουν ν' απογείνουν προσβολές, που μπορούν να έπιφέρουν άμέσως τό θάνατο, Άκόμα και τώμα πολλοί καρδιολόγοι τά λέν αυτά. Μεταίοι γιαντροί, έντοιστός, διαλογόνη ότι τό κώψμο τού ταίγρου δεν πρόξεται να έπιφέρει καμιά σοβαρή βελτίωση της καταστάσεως τόν άρρώστον των, ούτε και ή συνέχισις τού καπνισματος ή τούλάχιστον ή παράβασις της απαγορεύσεως θα έπεδεικνυε τόσο σίγουρα την κατάρτασί τους.

Πρό δάίγων ιηγών έδημοσιεύη μιά σχετική μελέτη, που άναφέρει ότι τα πειράματα που έγιναν με νικωτική πάνα σε κουνέλια, δεν απέδειξαν ότι ή νικωτική μπορεί να φέρη άλλωθί, σαν εκείνης που προκαλούν τούς παροξυσμούς των καρδιακών και στήθιακων γενικά νοσημάτων. Μεταξύ τών γιαντρον που άσχολήθηκαν με τά πειράματα αυτά, είνε και ο κ. Λουιφύ, θεωρούμενος ένας από τούς κορυφαίους καρδιολόγους.

Κι' άλλοι όμως έπιστημονες, που κάτριναν σε ανάλογα πειράματα, κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι ο καπνός οδύδως ή πολύ λίγο βλάπτει στα καρδιακά και στήθιακά νοσηματα. Αντιθέτως όμως από την ιατρική λείρα διαπιστώνεται ότι καρδιακοί που έζωσαν τό ταίγρο, παλίνωον παροξυσμούς τού νοσηματός των, όταν τό ξανααρχίσουν.

Τι πρέπει να συμπεράνουμε λοιπόν ; «Ότι υπάρχουν άτομα που είνε πολύ στην νικωτική, τά οποία βλάπτει τό κάπνισμα, και ότι σ' όσα άτομα φέρει βλάβες τό ταίγρο, πειράζει όρισμένα σημεία τού κωλοφορικού τούς συστήματος. «Όχιώτερος λόγος γίνεται συνήθως για τίς βλάβες τού καπνισματος στο άναπνευστικό σύστημα. Κι' όμως αυτές είνε συνηθέστερες και απεπώδεστες, μπορεί να ηη κανείς. Γιατί όποιωδήποτε επένεργεια κι' αν έχει στον όργανισμό τό κάπνισμα, ή απορρόφησης της νικωτικής γίνεται πάντως μέσω τού άναπνευστικού συστήματος. Το σπύμα, ο λάφυγός, ή τωρξία, οι πνεύμονες, ήριστίαν πρώτοι την επένεργεια της νικωτικής. Μά και για τό άναπνευστικό σύστημα δεν έχει αποδειχθί ότι τό κάπνισμα μόνο του είνε ικανό να προκαλέση άσθενήστες άρρώστειες. «Οτι όμως οι καπνιστάι είνεολύττερα προσβάλλοντα από πνευματική ή άλλα τού άναπνευστικού συστήματος νοσηματα, ή τούλάχιστον ότι διακολύττερα και άργότερα θεωραίνονται — αυτό τό καταλαβαίνει ο καθένας.

«Η επίδρασις τού καπνισματος στη νύμφη κι' αυτή δεν είνε απολύτως και έν πάση λεπτομερεία έξακριβωμένη. Ύπαρχουν παραδείγματα πολλά και έργατα διαφόρων καπνιστών, που ύπέστησαν έξασθένεια της νύμφης και άνέκτησαν τη νύμφη τους, ή τούλάχιστον είδαν αισθητή βελτίωση, άνω έζωσαν τον καπνό. Μά έξ άλλου υπάρχουν άνθρωποι ήλικιωμένους, που καπνίζουν σαν φουγάρα βαποροσί και διατηρούν έντελώς άνέσχαρη τη νύμφη τους. Και σ' αυτό ή βλαβερότης τού ταίγροα έξαρτάται από τόν όργανισμό τού ανθρώπου. «Όσοι έχουν άσφαλή την νύμφη, μπορούν να καπνίζουν ξέννοιστάς σ' όσους ή ικανότης αυτή βασίζεται σε έσπαρφέες φυσιολογικές βάσεις, τό κάπνισμα έπιφέρει βλάβη.

Δόκτωρ Τ. ΦΡΑΙΝΚΕΑ

